

7 ськи, за да ми явятъ тълкованіе-то на снѣтъ.
 8 тѣ. ^ж Тогазъ влѣзохъ волхви-тѣ, вражари-тѣ, Халдеи-тѣ, прѣдвѣщатели-тѣ, и азъ казахъ снѣтъ-тѣ *си* прѣдъ тѣхъ, но не ми явихъ тълкованіе-то му. А послѣ дойде прѣдъ мене Данииль, ^а на когото име-то бѣ Валтасасаръ, споредъ име-то на мой-тѣ богъ, и ^в въ когото е духъ-тѣ на святы-тѣ богове: и прѣдъ него казахъ снѣтъ-тѣ, и рѣкохъ: Валтасасаре, ^а началниче на волхвы-тѣ, понеже познахъ че духъ-тѣ на святы-тѣ богове е въ тебе, и нищо скръшно не е мѣчно за тебе, *ето* видѣнія-та на снѣтъ-тѣ ми който видѣхъ и ты кажи тълкованіе-то му. Ето видѣнія-та на главъ-тѣ ми върху одръ-тѣ ми: гледахъ, и ^е ето дърво въ срѣдъ земѣхъ-тѣ, и высочина-та ми голѣма. Това дърво станъ голѣмо и яко, и высочина-та му стигаше до небо-то, и гледаше ся до краища-та на всички-тѣ земѣхъ. Листіе-тѣ му бѣхъ хубави, и плодъ-тѣ му много, и въ него имаше храна за всички: ^а подъ сѣнкъ-тѣ му почивахъ животны-тѣ отъ поле-то, и у вѣтвы-тѣ му прѣвивавахъ птици-тѣ небесны, и отъ него ся храняше всяка плѣть. Видѣхъ въ видѣнія-та на главъ-тѣ ми върху одръ-тѣ си, и ето, ^а стражъ и ^в святъ слѣзе отъ небо-то; И выкихъ велеласно, и рече така: ^о Отсѣчѣте дърво-то, и изсѣчѣте вѣтвы-тѣ му; истресѣте листіе-тѣ му, и распрѣсите плодъ-тѣ му: ^а да бѣгътъ животны-тѣ отъ подъ него, и птици-тѣ отъ вѣтвы-тѣ му: Пнь-тѣ обаче на кореніе-тѣ му оставѣте въ земѣхъ-тѣ, и то съ узъ желѣзънъ и мѣднъ, въ трѣвжъ-тѣ на поле-то; и да ся мокри съ росъ-тѣхъ небеснъ, и дѣлъ-тѣ му нека бѣде съсъ животны-тѣ въ трѣвжъ-тѣ на земѣхъ-тѣ: Сърдце-то му да ся измѣни отъ человѣческо, и да му ся даде скотско сърдце: и ^р седмъ врѣмена да минахътъ върху него. *Това* нѣщо е съсъ заповѣдь на стражы-тѣ, и прошеніе-то чрѣзъ думъ-тѣхъ на святы-тѣ: ^е за да познахътъ живи-тѣ ^т че Вышній е Владѣтель на царство-то на человѣцы-тѣ, и комуто ще, дава го, и поставя върху него нищозный-тѣ отъ человѣцы-тѣ. Тойзи снѣтъ видѣхъ азъ царь Навуходоносоръ: и ты, Валтасасаре, кажи тълкованіе-то му; ^з защото всички-тѣ мудреци на царство-то ми не можеть да ми явятъ тълкованіе-то; а ты можешъ; ^ф защото духъ-тѣ на святы-тѣ богове е въ тебе.
 19 Тогазъ Данииль, ^а на когото име-то бѣ

Валтасасаръ, останъ смаянъ до единъ часъ, и размышленія-та му го смущавахъ. Царь-тѣ отговори и рече, Валтасасаре, да ты не смущава снѣтъ-тѣ, или тълкованіе-то му. Валтасасаръ отговори и рече: Господарю мой, ^в снѣтъ-тѣ да бѣде вързъ онѣзи които ты мразятъ, и тълкованіе-то му вързъ врагове-тѣ ти. ^д Дърво-то което си видѣлъ, че станъ голѣмо и яко, на което высочина-та стигаше до небо-то, и ся гледаше отъ всички-тѣ земѣхъ: И листіе-тѣ му бѣхъ хубави, и плодъ-тѣ му много, и храна за всички-тѣ имаше въ него, и подъ него обитавахъ животны-тѣ на поле-то, а у вѣтвы-тѣ му прѣвивавахъ птици-тѣ небесны: ^и Ты си това *дърво*, царю, който си станъ голѣмъ и ягъ: и величество-то ти ся възвыси, и стигна до небо-то, и ^в власть-та ти до край-тѣ на земѣхъ-тѣ. ^а А заради това що е видѣлъ царь-тѣ стражъ и святъ да слази отъ небо-то, и да говори: Отсѣчѣте дърво-то, и го съборѣте: само пнь-тѣ на кореніе-тѣ му оставѣте въ земѣхъ-тѣ, и то съ узъ желѣзънъ и мѣднъ, въ трѣвжъ-тѣ на поле-то: и да ся мокри отъ небеснъ-тѣхъ росъ, и ^в съ животны-тѣ на поле-то нека бѣде дѣлъ-тѣ му, додѣ заминхътъ седмъ врѣмена върху него: Това е тълкованіе-то, царю, и това рѣшеніе-то на Вышняго, което стигна върху господаря ми царь-тѣ: И ^и ще ся изгонишь отъ человѣцы-тѣ, и съ животны-тѣ на поле-то ще е селеніе-то ти, и ще ^в ядешъ трѣвжъ като говеда-та, и роса-та небеса ще тя мокри: и седмъ врѣмена ще заминхътъ върху тебе, ^о додѣ познаешъ че Вышній е Владѣтель на царство-то на человѣцы-тѣ, и ^а дава го кому-то ще. А за това що ся заповѣда да оставятъ пнь-тѣ на кореніе-тѣ на дърво-то: царство-то ти ще ти бѣде утвърдено, ^к като познаешъ небеснъ-тѣхъ власть. За то, царю, нека ти бѣде угоденъ съвѣтъ-тѣ ми, и ^и изсѣчи грѣхове-тѣ си съ правдъ, и беззаконія-та си съ милость кѣмъ убогы-тѣ: ^а негли ся продѣлжи благоденствіе-то ти.
 28 Всичко това постигна царь Навуходоносора. Въ свршхъ-тѣ на дванадесетъ мѣсецы, като ходише по царскъ-тѣхъ палатъхъ Вавилонскъхъ, ^о Отговори царь-тѣ и рече: Не е ли този великій Вавилонъ когото азъ съградихъ за столицъ на царство-то съ крѣпость-тѣхъ на силъ-тѣхъ си, и въ честь на славъ-тѣхъ си? ^д Дума-та бѣ още въ уста-та на царя, и ^е станъ гласъ

ж Гл. 2; 2.
 з Гл. 1; 7.
 и Псал. 63; 11. Ст. 18. Гл. 2; 11. 5; 11, 14.
 і Гл. 2; 48. 5; 11.
 к Іез. 31; 3 и др. Ст. 20.
 л Виль Псал. 4; 20. Іез. 17; 23. 31; 6.
 м Псал. 103; 20. Ст. 17; 23.
 н Втор. 33; 2. Гл. 8; 13. Зах.

14; 5. Іуд. 14.
 о Мат. 3; 10.
 п Іез. 31; 12.
 р Гл. 11; 13. 12; 7.
 с Псал. 9; 16.
 т Гл. 2; 21. 5; 21. Ст. 25, 32.
 у Быт. 41; 8, 15. Гл. 5; 8, 15.
 ф Ст. 8.

ж Ст. 8.
 и Виль 2 Цар. 18; 32. Іер. 29; 7.
 к Ст. 10, 11, 12.
 л Гл. 2; 38.
 м Іер. 27; 6, 7, 8.
 н Ст. 13.
 о Гл. 5; 21.
 п Ст. 32. Гл. 5; 21 и др.
 р Псал. 106; 20.

ю Псал. 83; 18. Ст. 17; 32.
 я Іер. 27; 5.
 ж Мат. 21; 25. Лук. 15; 18, 21.
 з 1 Пет. 4; 8.
 а 3 Цар. 21; 29. Псал. 41; 1 и др.
 б Приг. 16; 18. Гл. 5; 20.
 в Гл. 5; 5. Лук. 12; 20.
 г Ст. 24.